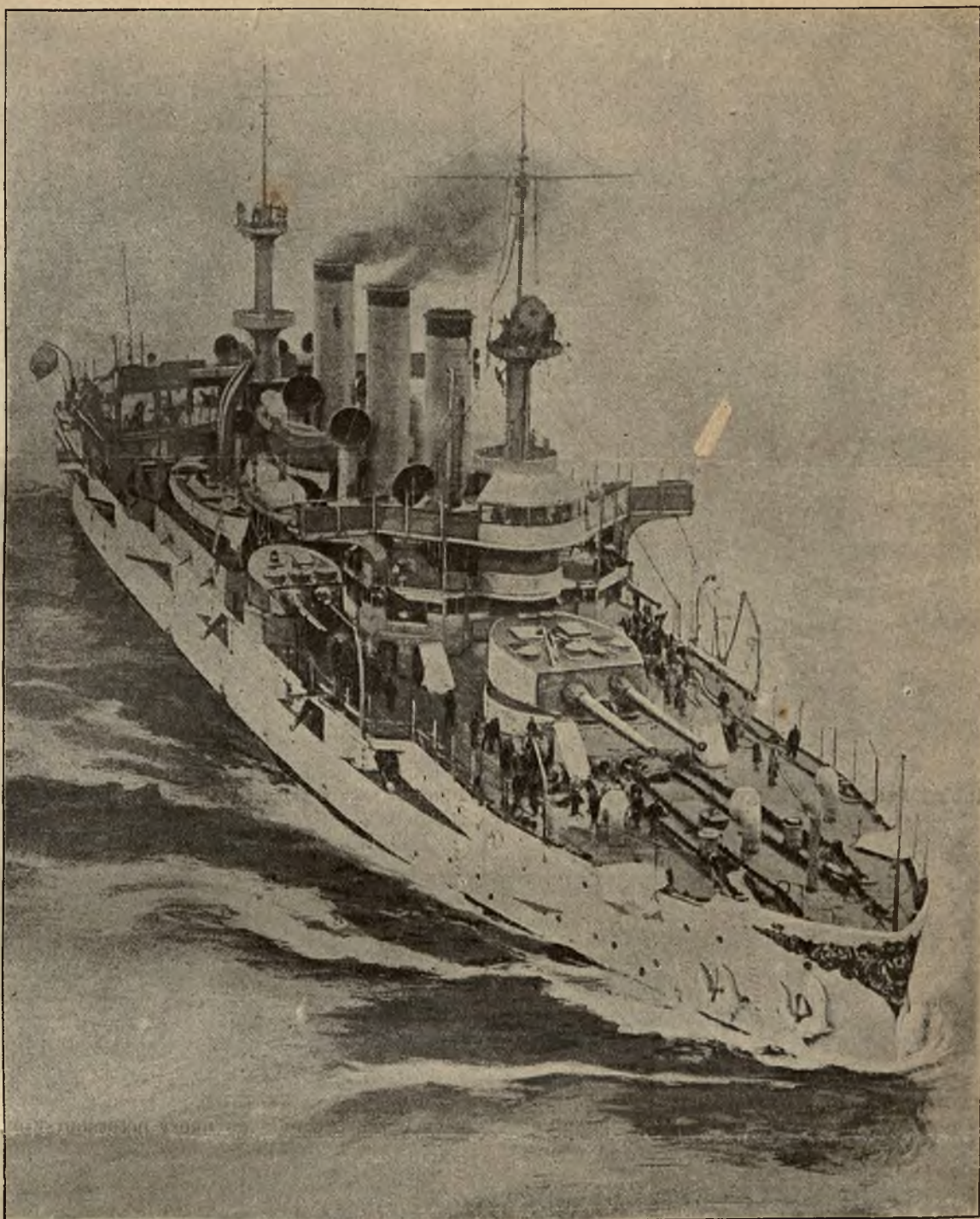

jeu protegowal jen. Smirnowa i jemu powierzył komendę twierdzy, generalissimus zaś Kuropatkin faworami swymi okrywał gen. Stössla, nie więc dziwnego, że Port-Artura stał się kością niezgody nie tylko między obydwiema stronami wojującymi, ale i między rosyjskimi dowódcami. Przytem generał Stössel miał w Porcie całą swoją partyę, w której pierwsze miejsce zajmował oskarżony także obecnie gen. Fok. Wojskowy ten dygnitarz, który szczycił się wobec oficerów z tego, iż „niema w sobie ani jednej kropli krwi słowiańskiej“, również jak i generał Reuss, zajmował się przeważnie w twierdzy ostrym krytykowaniem zarządzeń swych osobistych nieprzyjaciół. Pisał nawet w Porcie pe-

Krwawa zabiście w Petersburgu: Zabity podpułkownik Kolczak.

wien rodzaj dziennika, który rozchodził się szeroko nie tylko między wojskowymi wyższych stopni, ale nawet i między szeregowcami. Krytyka taka nie mogła nie wywrzeć ujemnego wpływu na całą obronę. Niektórzy z powołanych na świadków oficerów składają zeznania przychylnie obwinionemu Fokowi, zwłaszcza podnosząc ten szczegół, iż był on bardzo lubiany przez wojsko. Charakterystycznym jednak dla tych zeznań jest fakt, iż podają go tylko oficerowie, którzy należeli niejako do towarzystwa gen. Stössla, niema zaś między

Amerykańska demonstracja: Okręt admirałski „Connecticut“ w drodze do San Francisco.

świadkami ani jednego żołnierza, choć o ich uczuciach właśnie jest mowa. Proces ten, w którym wszystko jest szczegółowo rozpatrywane, potrwa jeszcze dłuższy czas, tak iż jego ukończenia można się spodziewać dopiero w roku przyszłym. Przesłuchani mają być bowiem prawie wszyscy o-

ficerowie, którzy w czasie oblężenia pełnili służbę w Porcie-Artura a świadków tych jest bardzo wielu. W dzisiejszym numerze zamieszczamy właśnie grupę, przedstawiającą oficerów załogi Port-Arturskiej, obecnie powołanych na świadków.

Poświęcenie sztandaru masarzy w Stanisławowie: Uczestnicy uroczystości, zebrani w gmachu tow. im. Kilińskiego.